

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De sancto Vince[n]tio mar. ser. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De beata Agneta virgine

cta ad lupanarē et cetera. et quomodo fuit inducta ab angelo posterae dicere. Haudem gaudebo in dño et exaltabit aia mea i deo meo: qd induit me vestimentē. Es. ix. Vt et stumentez capilloz. Scđo ueste cädida: ecce digna honestas. Jo. dñ. Hollaudabo te deū saluatorē meū. Moraliter etiā duplicitate ueste etiā debem⁹ induit scilicet pīma in ania capilloz densitate: capilli significat cogitationes volatiles sicut capilli. Debem⁹ mis minuere istam uestem p honestatē nō hil in honestū cogitando. secūdo in corpe induiamur ueste candida honeste querlatonis. Iste vestes sūr nobis necessarie alias qm̄ ania apparet coram chō expellit tanq̄ muda z. Beat⁹ q custodit uestimenta sua ne nudus ambuler: et videant turpitudinez ei⁹ Apo. xvij. Dico quarto z. Altera et pfecta puritas. Triplex est grad⁹ puritatis. Ut Beda. Bona est castitas pī gal melior prīnentes vidualis: sed optima est pfectio virginalis. Magna ḡfam facit de⁹ viro vel mulieri qm̄ eum p̄seruat in puritate virginitatis. qm̄ sit debilior viro: quia virū nō frangit nisi tangat: sed virginitas ex solo visu vel p̄cupiscēta fragit z. Hac puritatē habuit brā Agnes a deo z. Dic quomodo cū eis in lupanari multi iuuenes venerabāt z. qd̄ custodiunt z. Dic de filio pfecti z. et quod fuit suffocat⁹ a diabolō z. despondi vos vni viro virginem castā exhibere chō. j. Lox. x. Nota virgine castam: quedā sūr caste: h̄ nō virginis ut ille de mīmonita et vidue: quedā ḡfes: h̄ nō caste: vt ille q̄ p̄cupiscēt z. Jo oport̄ virūq̄ h̄. Aug. Virginitas est in carne corruptibili: incorruptiōis p̄petua meditatio. Dico quinto z. Clara sc̄itas z. Aliq̄ habet sc̄itas h̄ nō claram: qd̄ abscondit ea timore venti vane glie: et bī faciūt iuxta filium chō dī. Attendite ne iustitiaz vīram faciat is coram hoīib⁹ vt videamini ab eis Dat. v. Aliq̄ est sc̄itas clara quaz de⁹ manifestat miraculoz testimonio ad gloriam sui et utilitate hoīim: iuxta illib⁹. Sic luceat lux vestra coram hoīib⁹ z. et talis ē melior sc̄itas. Da exemplū d̄ cæde la parua accensia que ad ventū extinguit⁹: sed nō sic magnus cereus z. Istam habuit brā Agnes z. Dic quō orante ipa de⁹ suscitauit filiū pfecti z. Dic p̄tra illos q̄ dicūt nullus venit de alto mundo. imo multi veniunt ch̄s Lazarus. et quam plures z. Ideo ch̄s. Qui credit in me opa q̄ ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet Jo. xiiij. Nota maiora/ maius fecit beata Agnes: qz fili⁹ pfecti duplēi resurrectiōis suscitare⁹ est. s. spūali et corpore. Dic aliq̄ om̄ modo fierent ista miracula z. Datora fūme: qz maius miraculū est suscitare mortuū in alia qz in corpore. imo maius qz creare celū et terrā: vt dicit Aug. sup Jo an. s. loco. s. allegato. Sic maius miraculum est illuminare infideles cecos in fide qz illuminare cecū corporaliter. Ideo dō surdo/vel mutuo z. Jo dicit. Et maiora horum facier, hōles aut carnales solū attēdunt ad miracula carnalia: quib⁹ dīc. Dāvid. Venire et videre opa dñi q̄ posuit pīdigia sup terram z. Prodigū est miraculū qd̄ sit sup naturā qd̄ intellect⁹ vir p̄t concipere et intelligere. Dico sexto z. Plena firmitas. s. i martyrio. Dic ei⁹ martyriū z. Potest ḡ de ea dici. Fortitudo et decor in cōmentu ei⁹ et ridedit in die nosū uissimo. Prover. vli. Si cōdebem⁹ nos firmiter perseuerare in bono: qz nō q̄ incepit rit z. Ideo Apls. Imag frater met dilecti stabiles state et imobiles abundantes in om̄i opa dñi semper scientes q̄ labo: vestir non est inanis in dño. j. Lox. xv. Dico septimo z. alta felicitas z. Dic quō parentes eius viderunt eam q̄ dixit eis. Vide te ne me q̄si mortuā lugere: sed gaudere mecum qz cū his omnibus lucidas fēdes ac cepti z. Et hoc miraculo fit festū Agnetis. Scđo moralē dicāt̄ illos q̄ idicere flent filios vel amicos: de quib⁹ sunt certi qz sunt in paradiso: sicut sunt filii innocentes z. Jo nō sūr fēdi/ nīs p̄parū satisfactio de nature: sicut si rex securū diceret filium vestruz ut ipm faceret magnū dñm. In cōgerie ploraretis. Idem z. secus dō malis qz flendi sunt: sicut David flebat Absalon dī. Absalon fili mi z. j. Reges. xvii. Sed innocentes et boni non sunt flendi. Ideo apostolus. Nolumus vos ignorare de dormientib⁹ vt non contristemini: sicut et ceteri q̄ spem nō habet z. j. Hebr. iii.

In festo sancti Vincenti
martyris. Hymno. xx.

Beatus vir qui

Bin sapientia morabis. *Ecc. xiij.* Pro declaratioe thematis et introductioe materie: sciendū q̄ inter antiq̄os phos fuit oīum q̄stio et erā irer theologos: q̄ differētia est intersapientia et scientia: q̄ scriptura sc̄r̄a loquēs de sapientia: dicit q̄ saluat creaturā: ut in thema te: Beat⁹ vir tc. De sc̄ientia ar̄t q̄ dānat creaturā: s. occasionaliter: q̄ sc̄ientia inflat j. *Loy. viii.* Nota q̄ quadruplicē differētia inter sc̄ientiā et sapientiā. Prima suu misere parte essentie: q̄ sc̄ientia dicit solū cognitionē p̄clusionū deo et creaturis. Sed sapientia dicit cognitionē cū sapore. Ico dicit sapida sc̄ientia. De practice tc. Tertia nota cū dicit sapientia doc. sūm noī men et eius. Secunda sumif ex parte subiecti: q̄ sc̄ientia est cōis bonis et malis tc. Vide in fine sc̄r̄a Lacharina q̄ incipit. Sapientia vincit malitia in introitu in secunda ratōe. Tertia differētia lumitur ex parte effecti: q̄ sc̄ientia nō est causa salutis sed potius est causa dānationis seu occasio: uita illud. *J. Loy. viii.* Sc̄ientia inflat. Et experientia docet. Sapientia aut̄ est causa salutis humanae. *Ecc. xiij.* Beatus vir qui in sapientia morabis: et qui iustitia meditabis: et i sensu cog. cir. dei. Quarta differētia sumif ex parte duratiois: q̄ sapientia temp̄ durat in anima. Undō dicit. Quibus aut̄ agnita p̄manet v̄sc̄ ad conspectum dei. *Ecc. vii.* Sc̄ientia aut̄ nō. *J. Loy. xiij.* Siue sc̄ientia destruet siue p̄bie enacuet siue lingue cessabunt. Dūmittendo aut̄ varias opinioes phoz et theologoz in texu biblic ostendit qd est vera sapientia dicēte. Sapientia doctrina sūm nomē eius. Et nō est multis manifesta. Quibus aut̄ agnita est p̄manet v̄sc̄ ad conspectū dei. *Ecc. vii.* Duplex differētia ex hac auctoritate coligit. Prima est ex parte essentie in p̄n. Secunda ex parte subiecti dū dicit. Nō est mlt̄ manifesta. Tertia ex parte effectus. Quibus aut̄ agnita est. Quarta ex parte duratiois: q̄ sapientia in p̄ma p̄ficitur: sed sc̄ientia velut uic̄. *J. Loy. v.* Nota sūm nomē ei⁹: q̄ sapientia et herymologiā idē est q̄ sapida sc̄ientia. Sc̄ientia em̄ de cognitionē p̄statis deo

et creaturis: sapientia aut̄ plus dicit. s. cognitio deo et creaturis cū sapore deuotio nis. Verbi grā tc. Donec i practica d̄ theologia. Itē de phis/ de canonistis/ et d̄ legi stis tc. Sed heu cū sequit. Et nō est mlt̄ manifesta: q̄ licet multi h̄nt sc̄iam: ramen pauci h̄nt sapiam: q̄ mlt̄ habet magnam sc̄iam et mala sc̄ientia: sicut de phis dicit apls. Qui cū cognouissent dei n̄ sicut deū glorificauerū: taut grās egerū: sed euān erūt in cogi. suis et obsecratū est insipiens cor eoꝝ: dicētes em̄ se esse sapientes stulti facti sunt *Ro. i.* Sequit. Quib aut̄ agnib̄ p̄maneret v̄sc̄ ad spectrum dei: securus de sc̄ia q̄ perit. Apls. Sc̄ia destruet. *J. Loy. xiij.* Declara tc. Ex q̄b̄ nota triplice differētia inter sapientiam et sc̄ientiam. Prima est q̄ntū ad effectū seu q̄dditatē sapie et sc̄ie. Secunda est q̄ntū ad effectus/ q̄ sc̄ia non saluat animū: immo potius est occasio dānationis. Nā er diabol⁹ habet magnā sc̄iam tc. Sapientia aut̄ saluat et brifcat hominem. Ideo dicit thema. Beat⁹ vir tc. Tertio quantū ad subiectū: q̄ sc̄ia est cōis bonis et malis. sapientia aut̄ solū bonis. *Sap. i.* In malis uolam animū nō introbit sapientia: nec habebitabit in corpe sub petris. *J. dicit.* Sermo datur eunc̄: animi sapientia paucis. **P**ro fundatione sermonis in q̄ agitur de sapientia exiit theologicalis questio. Querit. virū sapientia sit virtus et donū sp̄issanci. Arguit q̄no: virtus n̄ p̄rrariā virtuti/ sed sapia p̄rrariā virtuti: q̄ est vitium: quia p̄dit sapientes, patet *Elae. xxix.* Peribit sapientia a sapientib̄ et perdam sapientiam sapientum: et prudentiam p̄dientium reprobabo. q̄ sapientia nō est virtus neq̄ donū sp̄issanci. *J. opositum.* Omne illū i quo q̄s morat/ quo mediare homo efficit brūs/ et qd̄ deo datur est virtus et donū sp̄issanci/ sed sapientia est h̄mōi. patet *Ecc. xiij.* Beat⁹ vir qui in sapientia morabitur/ et q̄ datur a deo patet *Jaco. i.* Si quis indiget sapientia postule a deo qui dat omnib⁹ affluenter: ergo sapientia est virtus et donum sp̄issanci, et sic questio manet pro veraq̄ p̄te duob⁹. Ad questionē respondendum est sūm magistrū Nicolau de nise, in libro de gemma predicatorū in sexta cōsideratione que est de sapientia: q̄ triplex est sapientia.

In festo sancti Vincentij

Prima est studiosa

Secunda est virtuosa

Tertia est virtuosa

Prima est studiosa que p studiū acquirit. **V**tere. iiiij. Non gloriat sapiens in sapientia sua: et sic ad dubium dicit. qd hec sapientia est indifferēt ad virtutē et virtuz fm qd hō pot ea bñ vti et male. **V**tere. i. Stultus factus est homo a sc̄entia sua. **Q**uonam autē cū recta scientia et sapientia acquisita possit esse malitia mox declarat. **S**co. in. iij. v. xl. xxvij. quia malitia exēcat intellectū duplīciter. **U**no mō pūtative. **S**cdō mō positiue. pūtative sic: qd avertit a cōsideratiō recta. Positiue sic: qd voluntas malit. sine eligēs impar intellectū cōsiderare media necessaria ad psequendū illū finem. sequit. **S**cdā sapientia est vtiola: de qd dicit Greg. Sapientia huius mudi est cor machinariis bus regere. sensu verbis velare: qd falsa sūr vera ostendere: qd vera sunt falsa monstra re: et hec est triplex sapientia vtiola.

Prima est terrena.

Secunda animalis.

Tertia diabolica.

Prima terrena: et talis p̄sistit in sagaci aggregatiōe diuinitat̄ paluz. de qua loqf Pauli. i. Cor. iiij. Nemo se seducat quis inter vos videt eē sapientē in h̄ scelo. Stultus fuit ut sit sapientē. **S**cdā sapientia animalis que p̄sistit in cura carnis et degustatione carnaliū delectatiōe Proverbi. Stultus ea que sibi nota sunt cupit. Tertia est diabolica et in opp̄ressiōe pauperū et simpliciū i cogitatione malitiaz et vindicatiōe iniuria rū. **V**tere. in. Sapientes sunt ut faciat mala. benefacere aut̄ nescierunt: et sic loquendo de tali sapientia vtiola dicit ad dubium: q sapientia nō est virtus neq; donū spūsc̄i et sic intelligit argumentū. **T**ertia est virtuosa que pm̄ beatū Jacobū dicit sapientia de sursum descendēs: de qua dicit Greg. Sapientia iustorū est nihil p ostēionē finge/ sensu verbis aperire/ vera ut sit diligere: falsa dūtare/ bona gentis exhibere/ mala libentiū tolerare: qd facere in nullā vltionē q̄rere: p veritate p̄tumelā suū stinere Bern. Inuenisti plane sapientia si p̄tiris vite peccata dñeas/ si huius seculi desiderabilia parui pēdas/ si eternā beatitudinem rotō corde cōcupisces/ et talē habuit.

Unde iuxta verba tē. Appropiādo autē thēma ad beatū Vincētiū: inuenio q̄ ip̄e habuit qnq sapientias et nō sunt plures.

Prima est sapientia physica.

Scđa est sapientia theologia.

Tertia est sapientia apostolica.

Quarta est sapientia angelica.

Quinta est sapientia heroicā.

Dico primum q̄ beatū Vincē, habuit sapientia physicam. Sapientia vero physicam antiquoꝝ cōstitebat in hoc: quia ut habent cognitionē veritatis de p̄ma causa: et d̄ alijs: abstinebat ab omnibz delitjs matine luxurie: que heberat intellectū, vita bāt etiā negotia mudi ut colligeret intellectū: qd virtus vniuersa fortior est seip̄a vñp̄: et cauebat a peccatis: qd in malitiam animū nō introrūt sapientia: nec habitat in corde subditō peccatū. **S**ap. i. Nota Sapientia: bene intrat scientia: qd nō sapientia. **I**deo Salomon magnū p̄hs de se dicit. Logitauit in corde meo abstrahere vino animā meā: ut animū mei transiret ad sapientiā: deuitareq; fluitam tē. **E**ccl. ii. A vino: vinum significat illa tria sc̄ luxuriam q̄ heberat. **I**deo apostolus. Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Secundo negotia temporalia: qd vāt fumosates. Tertio delectatiōes quiq; impedit pfectum sapientie: quia vīm letificat cor hominis. Istam sapientiā habuit beatū Vincē. Dicatur quō iuit Lefar augustaz vbi tū erat studiū generale tē. **D**ic quō virtuose viuebat tē. Et p̄cio viatabilā luxuriam. Secundo viatabilā negotia mundana qd sp̄gunt hoies. **I**deo dicit sapientia scribe in tempe vacuans: et q minorak actu sapientiā percipiet. **E**ccl. xxvij. Tertio viatabilā delectatiōes carnis: macerādo corpus ut haberet a deo sapientiam sciens illud. **O**is sapientia a ono deo est: et cū illo fuit semp et est et cū euum Eccl. i. Nec solū se occupabat i libris ph̄losophop. s̄ etiā in libro deuotiois et amo re dei: qd sicut aqua de alto fonte descēde in ortu sic sapientia descendit ab illo fonte de qd Eccl. i. Fons sapientiū verbū dei in ecclis. Vacabat etiā oīōn postulā sapientiā a deo: iuxta silūm beati Jacobi. Siquis vestruī indiger sapientia: p̄fūlillā a deo qd pat qib afflueret tē. **Jaco.** j. Sic

faciendo bear⁹ Vincē, acquisiuit magnam scientiam physicā. Unū cārat ecclia. Secūs Vincē, a puerita studijs l^ray tradit⁹: sua perna sibi, prudenter clemētia; gemina scia efficacissime claruit. Nota gemina: scilicet speculativa et practica q̄ sustinuit in hoc quā scieria speculativa descendit in cor p̄ deuotionē et in vita p̄ sanctā conuersationē. Nota efficacissime in suplatiuo dicit Hiero. ad Paulinū. vj. c. q̄ scientie phisice sunt tres grad⁹. s^rōnalis/naturalis et moralis zc. in oīo tribū clariuit beatus Vincē. Dōzal⁹ p̄tra multos q̄ solū curant de speculatiōni bus et nō de moralib⁹ zc. Die ut expedīt, melius esset eis ignorare zc. Iō christus Scru⁹ q̄ cognoscet voluntatē dñi sui et nō facit: plagis vapulabit mult⁹ zc. Lu. xij. Dico Ieo zc. Sapientia theologia Ita est maior q̄ phisica: et cōsistit in hoc et nō solū in se tener bona vita: sed etiā ſōbo et exemplo trahit alios: dices alios. Non vadatis: sed veniatis. Qui audit dicat ve ni Apoc. xl. Sicut p̄tor: inſtruit dīſcipulū verborū exemplo: ita de bono theolo go dīſcipulū. Ipse tāq̄ imberes mitteret eloquia sapie sue: et pala facier disciplinā doctrine ſit. Eccl. xxix. Ipse ſez p̄dicato: theolo g⁹. Tāq̄ idres: q̄ refrigerat et ardore ſupbie: auaricie: luxurie zc. pala facier: ut qd̄ p̄dicat et ope ſūndat: ſic de chio dī. Act. 1. Lepis ſel⁹ facer et docere. Et Apls. Nō audes loq⁹ zc. Ro. xv. Alias in q̄ alii iudicat: ſeipz codenat zc. Ro. vii. Itam ſa pieriam habuit b. Vincē. Dic quo dedit ſe ad studiū bibile zc. et quomodo beatus Valerius episcopus L^rariensis ordinatus ut eum in diaconez et coimisi ſibi officiū p̄dicandi: q̄ iofectus ipſe ſenio non poterat p̄dicare. et etiam q̄ erat balbutiens. Oficiū p̄dicationis eīmī principaliter pertinet ad episcopos zc. Unū Petrus dixit. Nos orationi et ministerio verbi inſtātes erimus. Act. vij. Unde qn̄ epus cōſecrat in eius doſo ponit euangeliū: et dicit ſibi. Vide p̄dica zc. Vide i. c. Lū ex iiii⁹co. debere. Qui ḡ ipſe erat humilis p̄dicator audacter corā ſupbos: quia caſt⁹ contra luxuriosos zc. et ſe de alijs vitis ſe et ſtantibus. Nam episcopis et prelatis p̄dicator q̄ magis curaret de animalib⁹ q̄ de redditib⁹ religiōis obediētia: clericis

castitatez et devotionē: dñis et rectoribus ciuitatiū et tollerent petra notoria zc. Ide de eo cantat ecclia. Sanctitate quoq̄ int̄ signis diacōnū nece ſucepta. s. archidiaco⁹ naus vices pontificis diligenter exequēbat. Nota diligēter exeq̄bat, moralis. p̄dicator: de hys ope exeq̄ diligētē qd̄ fidicat ore als zc. Siliudo de alio bñficio habendo ipetratē bullā a papa ſine ſigillo nihil obſtineret. Bulla eft ornata p̄dicatio ornata ſimō luculēt et rhetorico zc. Sigillū eft bona vita. Tali ḡ p̄dicatori p̄mitit deus bñficiū magnū. H̄ quo Dat. v. Qui fecerit et dozuerit h̄ magnū vocabū in reg. celo. alias nihil obtinebit ſine illo ſigillo. Qui frēgerit ynum de mandat⁹ illis mi. et docu. ſe ho. minimus Glo. it null⁹ voſ cabitur zc. Dat. v. Ideo dicebat apostolus. Non audes aliquid loquit corum que per me non efficit christus Ro. xv. Di co tertio zc. Sapientia apostolica que cōſistit in hoc. i. predicatione verbo et opere zcū hoc etiā diſcurrere p̄dicando et munduz zc. luxuria illius Euntes in mundū vniuerſum Dat. vi. vlti. Sicut diſcurrunt meritorum p̄r lucris zc. Multo magis p̄dicatorēs apostolici zc. Ideo p̄dicatori bus apostolicis: dicit apostolus. Glidere fratres quomodo caute ambulete: nō quaſi insipientes: ſed quasi sapientes redimentes tempus quoniā dies mali ſūr. Itā ſa pientiā habuit beatus Vincē. zc. Dic quo modo diſcurſere p̄ ciuitates et caſtra cōſortiō christianos tempore p̄secutionis Diocletiani et Maximiani et ministri eoz Diocletiani: qui quoq̄ canis eū inculit ſibi octo tormenta. Primū q̄ pedester fuit ducens Valentia ornatū catherinis et ferro: et paſſante tulit attēndes illud. Si quis vult post me ventre abneget ſemētū et tollat crucē ſua et ſequat me. Dat. xv. Secūz q̄ tribū dīebū ſtēlū ſi carecere ſine cibo et potu. Tertiū: q̄ fuit duce⁹ coram Diocletiano zc. Lui rñdit beatus Vincē. Scito nephariū eſſe apud christianos: deitatis cultū abnegati ſupculia tua als ſupplicia nō timem⁹ zc. Quartū q̄ ſtatum fuit poſit⁹ in eculeo zc. Quintū q̄ ſe p̄cib⁹ de ferre et caro crudeliter lacerabat: et dicebat. Nō ſunt dignae paſſiōes bui⁹ tuis zc. Ro. viii. Sextū ſu it d̄ lamis ferreis ignis ad ei⁹ latera appli

In festo Cōuerſionis ſcti Pauli

catis: et ipse dicebat. Probasti cor meum tu. Septimiū: quod fuit positus in criticula sicut brus Lau. De hoc carat ecclia. Assumptus est ex oculo leuata. Vincē. atque ad patr. rapmoras carni: arguedo ad penā alacriter perabat. Et aīa. Chri miles pīo! Vincē. cī. Quocumq; fuit postea positi in cippis ligatus i carcere tenebrosat. Dic quo assuerit sibi angelus tu. Et multi vidētes queri sunt tu. Quia sapientia apli: t; per adūtū dicere cū aplo. Qia sustineo pīf elecōs: ut t; ipsi salute pīsequant: q; i chro. Isu cū glīa celesti. iij. Tīm. h. Doralit. Si amici suis tam care vendidit chris paradiſum: quid faciet nobis tu. Dic cōtra illos q; nolit facere pītām: nec laborare ad adquendū paradisum. De qbo dī David. In labore hoīm non sunt: t; cū ho. non flā. Blo. sed cū demonib; in inferno cruciab; tur. Dic quarto tu. Sapientia angelica q; pīstīt in hoc yr in opib; suis pītōnāt honore dei sup omnia. Declarat scī. Nota de lucifero q; sūbībiuit t; quod Dīchael et ceteri āgeli boni restiterunt libi pīferētes honorē dei tu. Dīo cōfirmati sunt in glā. Autoritas. Per sapientiam sanati sunt qū pīplacuerit tibi a pīncipio. Sap. ix. Sana tū sunt. lab infirmitate cōmuni creaturā rū rationaliū que est peccatoribus tu. Ista sapientia habuit brūs Vincē. q; in nullō rotoīmo mortuus est ad honore dei: s; pītūt in lecti mollicie pīs credentia manib; chro spūm reddidit: et poterat dicere cum aplo. Dagnificab; chro in corpore meo: siue ḡ vīta siue pī morte. Hibi ei vītē uere chris estet mori luerū. Pīl. i. Nota Gluēre chris est: q; virtute chri supnali et miraculosa virit in tā duris tormentis. Ista sapientia debemus habere nos yit in omnib; et sup omnia q̄ramus honore dei. In omnib; honorōfice de pī Jesum chruſtū dñm nostrū: cui est glā t; imperiū in secula seculorū. Amen. j. Pe. iiiij. Dico qnto sapientia heroica. I diuina: q; pīstīt in hoc quādo deus obtinet de creatura finez quē inedit: nō obstantib; pīrarijs medijs imo mediantib; illis: qd; est cōtra regulaz phīe que habz q; eō contrarijs nos pīducit cōtrariū: sed diuina sapientia ex cōtrarijs pīducit cōtrariū: ut pater exemplū in Joseph vendito tu. vt fieret seruus: et tamē diuina sapientia ex isto medio fecit eu do minū. Et idō dīcīs Sap. viij. er. vin. Sapientia. s; diuina nō vincit malitia. s; crea tūtū. Attinctus aut a fine vīcōs ad finē forster et disponit omnia suauiter. Et alibi. Nō est sapientia nō est prudētia non est cōstītuū dīminū. Prouer. xxi. Ista sapientia deus dedit beato Vincē. cī. Dic quo Dacianus fecit pījī corpū ei moriū tu. Et tamē diuina sapientia fecit ipm semper cōseruari. et rande deuote sepeleūt a fideli bus extra muros ciuitatis Galētic. Idō dīcīs Vincētiū: quasi vincens Dacianū H̄i cantat ecclia. Vincētiū mundū ad remus dominū in quo pīstū mundū martyricū vicit Vincētiū.

In festo Cōuerſionis sancti Pauli. **Sermo. xxii.**

Vīs electiōis

Est mihi iste ve porret nomen mei cōrā gentib; et regib; et filiis israel. Act. ix. Pro introducōe ma terie reperio q; qlibet creatura dīcīt esse yas in scriptura. Proba tūtōne et auto rate. Rati sumit a similitudine. Autōras Dionysij. Quia igī omnis creatura fin doctrinā Diony. de di. no. L. c. fm gra dūtī sue entitatis est receptaculū diuīne donatītis se ad omīta diffundens fm vītūtū iusq; bonitatē seu capacitatē cū aut rūtū susceptibilis et receptibilis sit ratio yas: dī omnis creatura est yas receptibile donatītis diuīne. Sicut ecōtra dīcīt de ma lis hoīb; q; sunt yasa iniūtātis. Gen. xlii. Symeon t; Levi frēs yasa iniūtātis bala nītā. Et hoc rōne acceditū in maloy. i. vi rītō: sed rōne essentiale sue qlibet creatura est yas diuīne donatītis: eo q; in qualibet creatura est deus p; essentia p;otentia et p; sensitī. Sed attendētū est q; in magna et solēni domo sunt quatuor genera yas: sicut de aplo. i. Tīm. i. In magna inquit domo nō solū sunt yasa aurea et argetea: s; lignear et fūtūtā, et qdā qdēi honore: qdā at i. xutimelij. Quia al rōt; mōs qdā magna dom' dei: iuxta illud Baruch. O ist' qdā mag' dōm' dei: t; i. gēs loc' posselli onis ei: magn' rōt; nō hīs fine: excellus et imensus. Eius domus patet, deus est

**In festo Conversionis sancti
Pauli. Sermo. XXI.**

Les élections

Selectiois
Est mihi iste ut portet nomen
meum coram gentib[us] et regib[us] et
filiiis israel. Act. 10. Pro introducione ma-
terie reperio q[uod] libet creatura dicit esse
vas in scriptura. Probat ratione et auctoritate.
Ratio sumit a similitudine. Auctoritas
Dionysii. Quia igit omnis creatura
est doctrinae Diony. de di. no. x. c. 51. gra-
du sua entitatis est receptaculum divinitatis
sue ad omnia diffundens eum virtutibus
iusep[er] bonitate seu capacitate. cui autem ratio
susceptibilis et receptibilis sit ratio vasis:
id est omnis creatura est vas receptibile bo-
nitate divina. Sicut eccl[esi]a dicit de ma-
lis hominibus q[uod] sunt vala iniq[uitatis]. Bene, sicut
Symeon et Levi fr[atres] vala iniq[uitatis] belo-
lantia. Et hoc r[ati]one accidit in malo. id est.
vicio: sed r[ati]one essentiae sue libet creatura
est vas divinitatis bonitatis: et q[uod] in qualib[et]
creatura est deus p[otes]tia et potentia et p[re]sen-
tia. Sed attendendum est q[uod] in magna et
soleni domo sunt quatuor genera vasorum:
sicut de ap[osto]lo. h[ab.] 1. Tim. h[ab.] 3. In magna inquit
domo non soli sunt vala aurea et argentea: si-
c[on] lignea et fictilia: et q[ua]dam q[ua]dam in honore adi-
at i[st]rumelia. Quia at r[ati]o m[od]is est quam
magna dom[us] dei: iuxta illud Baruch. O
isrl[es] q[uod] mag[is] dom[us] dei: et zuges loc[us] posselli-
onis ei[us]: magn[us] et non habens fine: excellens et
imensus. Quis domus patet, deus est